

КАК ПЕТЛЮ ИЗМАМИЛ ЛИСАНА ЛАТВИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Светослав Минков, 1954

chitanka.info

Имало едно време една бабичка, тя си имала петел. Той бил едноок и кривокрак, но такъв побойник, такъв немирник, какъвто още не бил виждан по света.

И понеже в двора на бабичката нямало с кого да се бие, петелът скитал все по чуждите дворове. Ще съгледа някое пиле — ще го подгони. На кокошка ще връхлети — и от нея ще се разхвърчи пух и перушина. А срещне ли се с някой петел — тогава вече ще се започне бой по всички петлюви правила.

Едноокият петлю дразнел всички, но я се опитай да се приближиш до него! За нищо и никакво ще закрепци с всичка сила:

— Не ме закачай, не ме закачай! Аз не съм от вашия двор. Не съм ваш петел. На бабичката съм.

И куцук-куцук — примъква се към бабината къща.

Дотегнал петлю и на самата бабичка. Всеки ден при нея тичат съседки.

Една вика:

— Прибери си побойника! Насмалко щеше да изкълве окото на моето коте!

Друга се оплаква:

— Твоят петел пропъди квачката ми от полога!

Трета едва не плаче:

— Връхлетя твоят кърчо у нас, разгони пилетата, коритцето с храната им обърна, водата им разля!

Най-сетне не изтраяла бабичката и каза на петела:

— Махай се, където знаеш! И сянката ти да не се мярка в моя двор!

Обидил се петлю.

— Добре де, ще си отида! Да не мислиш, че не мога да живея без теб?

Заживял петлю сам. Денем се разхожда по цялото село и събира зърна, нощем спи в една купа сено.

Веднъж на разсъмване лисицата излязла на лов. Гледа — в полето се издига купа сено, а в сеното — петел. Зарадвала се лисана, хванала петлю и го помъкнала през гората към своята дупка.

А в това време съседът на бабичката работел на нивата си. Гледа — тича край него една лисица, а в зъбите ѝ — петел. Дигнал съседът един прът и хукнал подир лисана.

— Пусни петела! — вика. — Пусни петела!

Тогава хитрият петлю погледнал лисана с едничкото си око и казал:

— Защо траеш, лисано? Не виждаш ли, че селянинът си пъха носа, дете не трябва. Аз не съм негов петел! На бабичката съм.

Поискала лисана да се спре и да нахока селянина, но поразмислила и продължила да тича нататък.

А съседът на бабичката не мирясва:

— Дай петела, червенушо! Дай го!

И петлю не млъква:

— Какво правиш, лисано! Той те навиква, а ти мълчиш! Сигурно се е полакомил за мене, чуждия петел!

Не се стърпяла лисицата. Обърнала се към съседа на бабичката и почнала да му се кара:

— Защо ми досаждаш? Защо си пъхаш носа в чужда работа? Та това не е твой петел, а на бабичката! Най-напред си завъди свои кокошки и петли, че после викай срещу нас, честните лисици!

И лисана тъй се разприказвала, че не могла да млъкне. Най-сетне си спомнила за петлю. Гледа — няма го никакъв.

А хората на полето се смеят:

— Ех, какъв петел! Виж го как измами лисицата! Обидила се лисана. И се заклела вече никога да не разговаря с хората. Оттогава, щом види човек, лисана си извъръща муцуната и бяга от него.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.